

SKLEP SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi senat)
z dne 15. februarja 2005*

V zadevi T-229/02,

Kurdistan Workers' Party (PKK),

Kurdistan National Congress (KNK), s sedežem v Bruslju (Belgija),

ki so ju zastopali M. Muller, E. Grieves, barristers, in J. Peirce, solicitor,

tožeči stranki,

proti

Svetu Evropske unije, ki sta ga zastopala M. Vitsentzos in M. Bishop, zastopnika,

tožena stranka,

* Jezik postopka: angleščina.

ob intervenciji

Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, ki ga je sprva zastopal J. Collins, zastopnik, nato pa R. Caudwell, zastopnica, z naslovom za vročanje v Luxembourg, v Luxembourg,

in

Komisije Evropskih skupnosti, ki sta jo zastopala C. Brown in P. Kuijper, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

intervenienta,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 2002/334/ES z dne 2. maja 2002 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu in o razveljavitvi Sklepa 2001/927/ES (UL L 116, str. 33) ter Sklepa Sveta 2002/460/ES z dne 17. junija 2002 o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 in o razveljavitvi Sklepa 2002/334 (UL L 160, str. 26),

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi senat),

v sestavi J. Pirrung, predsednik, N. J. Forwood in S. Papasavvas, sodnika,

sodni tajnik: H. Jung,

sprejema naslednji

Sklep

Dejansko stanje

- ¹ Iz spisa izhaja, da je Kurdistan Workers' Party (delavska stranka Kurdistan) (PKK) nastala v letu 1978 in začela oboroženi boj proti turški vladi, da bi se priznale pravice Kurdoev do samoodločbe. Glede na pričanje O. Ocalana naj bi PKK julija 1999 razglasila enostransko prekinitev ognja, s pridržkom pravice do samoobrambe. Glede na to pričanje naj bi aprila 2002 kongres PKK, da bi odrazil to preusmeritev, odločil, „[naj] vse dejavnosti, ki se izvršujejo pod imenom ‚PKK‘ [...] prenehajo 4. aprila 2002 in da naj bi bile vse dejavnosti v imenu PKK nezakonite“ (Priloga 2 tožbe, točka 16). Ustanovljeno je bilo novo združenje, Kongreya Azadî ş Demokrasiya Kurdistan (Kongres za demokracijo in svobodo Kurdistan – KADEK), da bi v imenu kurdske manjšine doseglo politične cilje na demokratičen način. A. Ocalan je bil imenovan za predsednika KADEK.

- 2 Kurdistan National Congress (Nacionalni kongres Kurdistana) (KNK) je združenje približno tridesetih organizacij. Cilj KNK je „krepiti enotnost in sodelovanje Kurdov v vseh delih Kurdistana in podpirati njihov boj za višje interese kurdskega naroda“ (člen 7(A) ustanovne listine KNK). Glede na pričanje S. Vanlyja, predsednika KNK, je bil častni vodja PKK med tistimi, ki so podpirali ustanovitev KNK. PKK je bila članica KNK, posamezni člani PKK pa so delno financirali KNK.

- 3 Ker je bilo zaradi izvajanja Resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov 1373 (2001) nujno delovanje Skupnosti, je Svet 27. decembra 2001 sprejel Skupno stališče 2001/930/SZVP o boju proti terorizmu (UL L 344, str. 90) in Skupno stališče 2001/931/SZVP o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu (UL L 344, str. 93).

- 4 V skladu s členom 2 Skupnega stališča 2001/931:

„Evropska skupnost glede na omejitve pooblastil, ki se na njo prenesejo s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti, odredi zamrznitev denarnih sredstev in drugega finančnega premoženja ali gospodarskih virov oseb, skupin in organizacij, naštetih v Prilogi.“

- 5 27. decembra 2001 je Svet sprejel Uredbo (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu (UL L 344, str. 70).

6 V skladu s členom 2 Uredbe št. 2580/2001:

„1. Razen izjem, dopustnih v skladu s členoma 5 in 6:

- (a) se zamrznejo vsa denarna sredstva, drugo finančno premoženje in gospodarski viri, ki pripadajo fizični ali pravni osebi, skupini ali organizaciji, navedeni na seznamu iz odstavka 3, ki so v njeni lasti ali s katerimi ta razpolaga;

- (b) se nobena denarna sredstva, drugo finančno premoženje in gospodarski viri ne dajo v razpolaganje, bodisi neposredno ali posredno, ali v korist fizični ali pravni osebi, skupini ali organizaciji s seznama iz odstavka 3.

2. Razen izjem, dopustnih v skladu s členoma 5 in 6, je fizični ali pravni osebi, skupini ali organizaciji s seznama iz odstavka 3 prepovedano omogočati finančne storitve ali storitve v njeno korist.

3. Svet soglasno določi, pregleda in spremeni seznam oseb, skupin in organizacij, za katere velja ta uredba, v skladu z določbami člena 1(4), (5) in (6) Skupnega stališča 2001/931/SZVP; ta seznam vsebuje:

- (i) fizične osebe, ki izvajajo ali poskušajo izvajati kakršno koli teroristično dejanje, sodelujejo pri njem ali omogočajo njegovo izvajanje;

- (ii) pravne osebe, skupine ali organizacije, ki izvajajo ali poskušajo izvajati kakršno koli teroristično dejanje, sodelujejo pri njem ali omogočajo njegovo izvajanje;

- (iii) pravne osebe, skupine ali organizacije, ki so bodisi v lasti ene ali več fizičnih ali pravnih oseb, skupin ali organizacij, navedenih v točkah (i) in (ii), bodisi jih te nadzorujejo; ali

- (iv) fizične ali pravne osebe, skupine ali organizacije, ki delujejo v imenu ali pod vodstvom ene ali več fizičnih ali pravnih oseb, skupin ali organizacij, navedenih v točkah (i) in (ii).

- 7 2. maja 2002 je Svet sprejel Sklep 2002/334/ES o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 in o razveljavitvi Sklepa 2001/927/ES (UL L 116, str. 33). Ta sklep je na seznam iz člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 (v nadaljevanju: sporni seznam) dodal PKK.

- 8 S predlogom, registriranim pod številko T-206/02, je KNK vložil ničnostno tožbo zoper Sklep 2002/334.

- 9 17. junija 2002 je Svet sprejel Sklep 2002/460/ES o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 in o razveljavitvi Sklepa 2002/334 (UL L 160, str. 26). Na spornem seznamu se je ohranilo ime PKK. Ta seznam je bil nato redno ažuriran s sklepi Sveta.

Postopek in predlogi strank

- 10 S predlogom, vloženim v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 31. julija 2002, sta KNK, ki ga zastopa S. Vanly, in PKK, ki jo zastopa O. Ocalan, sprožila to ničnostno tožbo zoper sklepa 2002/334 in 2002/460 (v nadaljevanju: sporna sklepa).
- 11 S sklepom z dne 17. junija 2003 bila sprejeta intervencija Združenega Kraljestva in Komisije na strani Sveta.
- 12 Z ločenim aktom je Svet vložil ugovor nedopustnosti v tej zadevi na podlagi člena 114(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje. Tožeči stranki in Komisija so v predpisanih rokih vložile svoja stališča v zvezi s tem ugovorom. Združeno Kraljestvo se je vložitvi takih stališč odpovedalo.
- 13 Svet, ob intervenciji Komisije, Sodišču prve stopnje predlaga, naj:
- razglasi tožbo za nedopustno;
 - tožečima strankama naloži plačilo stroškov.
- 14 Tožeči stranki Sodišču prve stopnje predlagata, naj:

- ugovore združi z odločanjem o temelju;

- razglasi tožbo za dopustno;

- razglasi ničnost spornih sklepov in, podredno, nezakonitost Uredbe št. 2580/2001;

- Svetu naloži plačilo stroškov.

Dopustnost

Trditve strank

- 15 Svet uvodoma poudarja, da je tožba vložena v imenu PKK in KNK. Nič naj bi ne kazalo na to, da O. Ocalan in S. Vanly ravnata osebno.
- 16 Svet in Komisija navajata, da je tožba, kjer se nanaša na Sklep 2002/334, prepozna.
- 17 Svet meni, da PKK ni procesno sposobna, ker ta tožeča stranka sama izjavlja, da ne obstaja več. Svet navaja, da ta ugotovitev ne škodi posledicam, ki jih vsaka država članica lahko pripiše očitni razpustitvi PKK. Komisija meni, da dokazi ne zadoščajo za sklep, da O. Ocalan lahko zakonito zastopa PKK.

- 18 V zvezi s KNK se Svet sklicuje na ugovor litispence zaradi istovetnosti strank, predmeta in sredstev, ki so se uveljavljala v tožbah v zadevah T-206/02 in T-229/02. Sklep 2002/460 naj bi samo aktualiziral sporni seznam. Komisija navaja, da tožeči stranki nista predložili nobenega dokaza o obstoju novega dejavnika ali o ponovnem preizkusu njunega primera, ki bi preprečil, da bi se štelo, da Sklep 2002/460 potrjuje prejšnji sklep. Svet meni, da če bi za tožeči stranki ugoden postopek razširil ali sprejel njun prvotni predlog, tako da bi zajel tudi novi akt (sodba Sodišča z dne 3. marca 1982 v zadevi Alpha Steel proti Komisiji, 14/81, Recueil, str. 749, točka 8), bi bilo to sprejetje čisto formalno v tem, da bi poznejši sklep preprosto nadomestil omembo iz prejšnjega sklepa. Svet opozarja, da se Uredba št. 2580/2001 izpodbija le postransko in da naj bi taka tožbena pot ne mogla voditi k razglasitvi ničnosti navedene uredbe.
- 19 Svet podredno trdi, ob intervenciji Komisije, da KNK ni neposredno in posamično prizadet. Svet opozarja, da na spornem seznamu ni KNK. Trditev KNK, da vpis PKK škodi njegovi učinkovitosti in njegovi politični verodostojnosti, je preveč ohlapna in dvomljiva. Prepoved dati organizacijam, vpisanim na spornem seznamu, na voljo denarna sredstva, naj bi bila splošna. Dejstvo, da bi KNK zaradi ozkih vezi s PKK v tem lahko prekršil to prepoved, naj bi ga pravno ne individualiziralo dovolj. Končno naj bi se KNK ne skliceval na obrambo skupnih interesov svojih članov, ker je njegov cilj dosti splošnejši.
- 20 Tožeči stranki uvodoma navajata štiri ugotovitve. Prvič poudarjata velik pravni pomen spornih sklepov, ki prepovedujeta politično stranko in resno omejujeta politično delovanje KNK. Drugič, zaradi nezmožnosti uporabiti postopek s predhodnim odločanjem naj bi bila ta ničnostna tožba za tožeči stranki edino možno pravno sredstvo. Tretjič, pogoje iz Pogodbe ES v zvezi s procesnim upravičenjem bi bilo treba razlagati v smislu temeljnih pravic in zlasti načela učinkovitega sodnega varstva (sodba Sodišča z dne 25. julija 2002 v zadevi Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, C-50/00 P, Recueil, str. I-6677, točke 38, 39 in

44). Četrtrič, moralo bi biti jasno, da sta tožeči stranki vložili to tožbo kot zastopnici dveh političnih strank. Ker gre za pravice in zadevne interese ne le tožečih strank, ampak ravno tako njenih članov, naj bi dokazovanje ne bilo pretirano formalistično.

- 21 Tožeči stranki trdita, da je bila njuna tožba vložena 24. julija 2002. Ko sta bili obveščeni, da Sodišče prve stopnje ni prejelo izvirnika predloga, kljub temu, da sta bili o tem prepričani, sta takoj sprejeli potrebne ukrepe, da bi to popravili. V vsakem primeru naj bi bili roki spoštovani glede Sklepa 2002/460. Ta sklep je ločena odločitev, ki izhaja iz ponovnega preizkusa utemeljenosti vpisa PKK na sporni seznam.
- 22 Glede procesne sposobnosti PKK tožeči stranki menita, da trditev Sveta o obstoju PKK zadeva temelj razprave, ki se nanaša na njen vpis na sporni seznam. Možno je, da bi Svet trdil, da med razpravo o temelju PKK še obstaja, da bi upravičil njen vpis na sporni seznam, medtem ko bi se v fazi dopustnosti skliceval na njeno razpustitev.
- 23 PKK naj bi lahko vložila ničnostno tožbo, prvič, ker ni bilo izpodbijano procesno upravičenje O. Ocalana, fizične osebe, čeprav naj bi ravnal kot zastopnik. Drugič, okoliščina, o kateri je bilo odločeno v letu 2002, da vse aktivnosti, ki se izvršujejo v imenu PKK, prenehajo in da se ustanovi nova organizacija, naj bi v pravu Skupnosti ne imela nobenega vpliva na procesno sposobnost PKK. Dejansko naj bi bila PKK v enakem položaju kot gospodarska družba v likvidaciji (sodba Sodišča z dne 11. oktobra 2001 v zadevi Komisija proti Oder-Plan Architektur in drugim, C-77/99, Recueil, str. I-7355). Še več, Svet naj bi očitno menil, da je imela PKK zadostno sposobnost, da jo je prepovedal. Pravičnost in logika naj bi v teh okoliščinah narekovali, da bi PKK lahko izpodbijala sporne sklepe.

- 24 Tožeči stranki v zvezi s PKK menita, da jo sporna sklepa neposredno in posamično zadevata. PKK je bila glavna med organizacijami KNK in oba imata enake smotre in enake politične cilje. Popolna prepoved PKK ima „demoralizirajoče učinke“ na sposobnost KNK, da zasleduje taka prizadevanja in te cilje, medtem ko je zadnji edina organizacija, ki jih lahko zasleduje. KNK je v negotovem položaju tako zaradi svojih članov kot zaradi samega sebe. Učinek bojazni, da bi bila njegova denarna sredstva zamrznjena ali da bi bil obtožen, da pomaga ali prinaša denarna sredstva prepovedani organizaciji, je močno zmanjšanje njegove dejavnosti. Te bojazni naj bi bile posebno resne v zvezi s KADEK, ki je potencialni član KNK. KNK naj bi deloval tako za svoj račun kot za račun svojih članov in potencialnih članov, ki jih sporna sklepa neposredno in posamično zadevata.
- 25 Po mnenju tožečih strank je namen pravil v zvezi z *locus standi* pred Sodiščem prve stopnje zagotoviti, da stranke, ki niso dejansko povezane z aktom institucij, tega ne morejo izpodbijati. Vendar iz spora očitno izhaja, da v tej zadevi ni tako. Glede na tožeči stranki naj bi sporna sklepa učinkovala avtomatično, brez posredovanja držav članic. KNK naj bi bil edinstveno individualiziran zaradi zgodovinske vezi s PKK. Končno, če se PKK ne bi smelo dopustiti, da toži, bi bil edino KNK sposoben izpodbijati sporna sklepa.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 26 Na podlagi člena 114(1) Poslovnika lahko Sodišče prve stopnje, če stranka to predlaga, odloči o procesni predpostavki, ne da bi odločalo o zadevi po temelju. V skladu z odstavkom 3 istega člena se ta predlog obravnava ustno, razen če Sodišče prve stopnje ne odloči drugače. Sodišče prve stopnje meni, da so dokumenti iz spisa zadostno pojasnili to zadevo in da ni treba odpreti ustnega postopka. Zlasti lahko Sodišče prve stopnje odloča o tem ugovoru procesne predpostavke, ne da bi odločanje o njem pridržalo za končno odločbo.

- 27 Najprej je treba ugotoviti, da je treba šteti, da sporna sklepa neposredno in posamično zadevata PKK, ker jo poimensko navajata.
- 28 Nato je treba navesti, da je treba pravila o dopustnosti ničnostne tožbe, ki je odvisna od osebe s spornega seznama – in sicer seznama oseb, skupin in subjektov, za katere se uporabljajo omejevalni ukrepi zaradi boja proti terorizmu – pojmovati glede na okoliščine primera. V bistvu je zlasti v primeru teh skupin ali subjektov mogoče, da pravno ne obstajajo ali da niso bili sposobni spoštovati pravnih pravil, ki se običajno uporabljajo za pravne osebe. Pretirani formalizem bi torej v določenih primerih onemogočil vsakršno možnost uveljavljati ničnost, čeprav so za te skupine in subjekte veljali omejevalni ukrepi Skupnosti.
- 29 Končno je treba upoštevati, da sta bila sporna sklepa ob vložitvi te tožbe razveljavljena in da so ju večkrat nadomestili novi sklepi. Glede na ustaljeno sodno prakso je namen načela dobrega delovanja sodnega organa, da tožeči stranki, seznanjeni v postopku z aktom, ki ima isti predmet kot izpodbijani akt in tega nadomešča, ni treba vložiti nove tožbe, ampak bi lahko razširila ali prilagodila svoj prvotni predlog tako, da bi zajemal tudi novi akt (sodba v zadevi Alpha Steel proti Komisiji, točka 18 A, točka 8, in sodba Sodišča z dne 10. aprila 2003 v zadevi Hendrickx proti Cedefopu, C-217/01, P, Recueil, str. I-3701).
- 30 Vendar se glede na ustaljeno sodno prakso nedopustnost tožbe presoja ob njeni vložitvi (sodba Sodišča z dne 27. novembra 1984 v zadevi Bensider in drugi proti Komisiji, 50/84, Recueil, str. 3991, točka 8, in Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 8. oktobra 2001 v zadevi Stauner in drugi proti Parlamentu in Komisiji, T-236/00 R II, Recueil str. II-2943, točka 49). Tudi v primeru prilagoditve predlogov

tožečih strank ob sprejetju novih aktov med postopkom pogoji dopustnosti tožbe, razen pogoja, ki se nanaša na obstoj pravnega interesa, ne smejo biti prizadeti zaradi take prilagoditve. Glede dopustnosti tožbe torej tožečima strankama ni treba ponuditi možnosti, da prilagodita svoje predloge glede na sprejetje novih sklepov, ki razveljavljajo sporna sklepa.

- 31 Dopustnost te tožbe je treba preveriti glede na različni tožeči stranki, ki sta jo vložili.

PKK

- 32 V skladu z načeli iz zgornje točke 28 ima O. Ocalan, fizična oseba, pravico dokazati z vsakršnim dokaznim sredstvom, da veljavno deluje v imenu pravne osebe, PKK, ki naj bi jo zastopal. Vendar morajo ti dokazi dokazati vsaj, da je PKK dejansko imela namen vložiti to tožbo in da ta tožba ni bila orodje tretje osebe, ki naj bi bila v tem primeru eden od članov PKK.
- 33 Ravno tako je treba navesti, da Sodišče prve stopnje v okviru tega preizkusa dopustnosti tožbe ni pristojno, da se izreče o dejanskem obstoju PKK. Vprašanje, ki se postavi v okviru tega preizkusa, je strogo omejeno na vprašanje, ali je O. Ocalan pristojen vložiti tožbo v imenu PKK.
- 34 Prvič je treba ugotoviti, da je tožbo formalno vložil O. Ocalan v imenu („on behalf“) PKK.

- 35 Drugič je nujna ugotovitev, da tožeči stranki trdita, da je bila PKK razpuščena aprila 2002. Poleg tega, glede na pričanje O. Ocalana, zajeto v prilogi k tožbi, naj bi bil kongres PKK, ki je razglasil njeno razpustitev, v istem času sprejel deklaracijo, v skladu s katero „[naj bi bile sedaj] vse dejavnosti v imenu PKK [...] nezakonite“.
- 36 Tretjič je treba ugotoviti, da O. Ocalan v pisanih tožečih strank nikdar ni omenjen drugače kot zastopnik PKK. Posebej ni nikdar zatrjevano, da bi lahko imel kakršen koli posamični interes za ničnost spornih sklepov.
- 37 Daleč od tega, da bi dokazali, da je O. Ocalan pravno sposoben, da zastopa PKK, sta tožeči stranki nasprotno trdili, da ta stranka ne obstaja več. Vendar ni mogoče dopustiti, da bi pravna oseba, ki ne obstaja več, če se upošteva kot taka, lahko veljavno določila zastopnika.
- 38 Nezmožnost dopustiti, da bi O. Ocalan veljavno zastopal PKK, je okrepljena z njegovim lastnim pričanjem, v skladu s katerim bi bilo vsako dejanje v imenu PKK po aprilu 2002 nezakonito. Glede na pričanje bi postopek, ki ga O. Ocalan želi voditi v imenu PKK, razglasil za nezakonitega njegov pooblastitelj sam.
- 39 Torej tožeči stranki seznanjata Sodišče prve stopnje s paradoksalnim položajem, v katerem je fizična oseba, ki naj bi zastopala pravno osebo, ne le nesposobna dokazati, da jo veljavno zastopa, ampak celo navaja razloge, ki ji tako zastopanje onemogočajo.

- 40 Dokaz tožečih strank, ki temelji na neobstoju drugih pravnih sredstev, ne sme privedi do tega, da bi vsaka oseba, ki ima željo braniti interese tretje osebe, lahko vložila tožbo.
- 41 Torej Sodišče prve stopnje nujno ugotavlja, da je O. Ocalan vložil tožbo v imenu PKK na lastno pobudo. Zaradi tega je tožba, ki jo je vložil O. Ocalan v imenu PKK, nedopustna.
- 42 Iz tega izhaja, da se ni treba izreči o drugih procesnih predpostavkah, kot je prepozna tožba, ki se nanaša na sklep 2002/334.

KNK

- 43 Najprej je treba ugotoviti, da je KNK spodbijala Sklep 2002/334 že v svoji tožbi, vpisani pod številko T-206/02. Zaradi istovetnosti predmeta, kavze in strank je ta tožba, kolikor zadeva KNK, ki je usmerjena proti Sklepu 2002/334, nedopustna zaradi ugovora litispendence.
- 44 Glede Sklepa 2002/460 (v nadaljevanju: sporni sklep) je jasno, da je ta sklep v primerjavi s Sklepom 2002/334, ki ga razveljavlja, nova odločitev. Na eni strani člen 2(3) Uredbe št. 2580/2001 določa, da Svet določi, pregleda in spremeni seznam oseb, skupin in organizacij, za katere velja ta uredba. Iz tega izhaja, da Svet pri vsakem novem aktu pregleda sporni seznam. Na drugi strani se tak pregled ne more omejiti na vpis novih oseb ali organizacij oziroma na umik nekaterih oseb ali organizacij, ker v pravni državi ne more biti dovoljeno, da bi se akt, ki določa stalne

omejevalne ukrepe za osebe ali organizacije, lahko uporabljal neomejeno, ne da bi institucija ukrepe, ki jih je predpisala, po ponovnem preizkusu sprejela znova. Dejstvo, da je KNK izpodbijal Sklep 2002/334, ki je PKK prvič dodal na sporni seznam, mu ne more preprečiti izpodbijanja Sklepa 2002/460, ki je PKK ohranil na navedem seznamu, zaradi ugovora litispendence.

- 45 Glede tožbe, ki jo je KNK vložil zoper Sklep 2002/460, iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se ne šteje, da akt, ki zadeva splošne interese združenja, ustanovljenega za spodbujanje skupnih interesov v pristojnosti določene skupine, to združenje posamično zadeva v smislu člena 230(4) ES, in posledično ni dopustno, da bi slednje vložilo ničnostno tožbo, kadar tega ne morejo storiti njegovi člani posamično (sodba Sodišča z dne 14. decembra 1962 v združenih zadevah *Fédération nationale de la boucherie en gros et du commerce en gros des viandes* in drugi proti Svetu, od 19/62 do 22/62, *Recueil*, str. 943, 960, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 21. marca 2001 v zadevi *Hamburger Hafen- und Lagerhaus* in drugi proti Komisiji, T-69/96, *Recueil*, str. II-1037, točka 49).
- 46 V tej zadevi je treba ugotoviti, da je naloga KNK glede na člen 7(A) njegove ustanovne listine krečiti enotnost in sodelovanje Kurdiv v vseh delih Kurdistanu in podpirati njihov boj za višje interese kurdskega naroda. KNK je torej treba šteti za združenje, ustanovljeno za spodbujanje skupnih interesov v pristojnosti določene skupine.
- 47 Ta sklep potrjuje tudi dokaz tožečih strank, po katerem ima vpis PKK „demoralizirajoče učinke“ na sposobnost KNK, da bi zasledoval ta cilj. V skladu z zgoraj navedeno sodno prakso ta zato ne more biti posamično prizadet.

- 48 Nato je treba preveriti, ali se KNK lahko sklicuje na dejstvo, da naj bi eden ali več njegovih članov lahko vložili ničnostno tožbo zoper sporni sklep.
- 49 Glede PKK je treba ugotoviti, da tožeči stranki, ki trdita, da ta ne obstaja več, vsaj priznavata, da PKK ni več član KNK. Zato ni mogoče sprejeti, da bi nekdanje članstvo osebe v združenju omogočilo, da bi bila ta oseba upravičena do morebitne tožbe. Dopustiti tako sklepanje bi dejansko peljalo k temu, da bi bilo združenju na voljo neke vrste stalno aktivno upravičenje in sicer kljub dejstvu, da to združenje ne more več zastopati interesov svojega bivšega člana.
- 50 Glede KADEK tožeči stranki v bistvu navajata dejstvo, da naj bi Sklep 2002/460 prizadel KADEK, ki je bil potencialni član KNK, ker se temu ni mogel pridružiti. Če predpostavimo, da bi KADEK lahko izpodbijal Sklep 2002/460 na dan vložitve te tožbe, kar se zdi možno, zlasti če bi ga lahko šteli za pravnega in/ali dejanskega naslednika PKK, se KNK ne more sklicevati na pripadnost KADEK njegovi organizaciji, ker ta ni njegov član.
- 51 Tožeči stranki končno navajata, da so KNK in njegovi člani na splošno posamično prizadeti, ker naj bi bile njihove dejavnosti zaradi strahu pred zamrznitvijo njihovih sredstev ob sodelovanju z organizacijo s spornega seznama omejene. Glede tega je treba opomniti, da je prepoved iz spornega sklepa, da bi PKK razpolagal z denarnimi sredstvi, splošnega pomena, ker je naslovljena na vse subjekte prava Evropske skupnosti. Sporni sklep se tako uporablja v objektivno določenih situacijah in njegova posledica so pravni učinki za kategorije oseb, ki so določene splošno in abstraktno (v tem smislu glej sodbo Sodišča z dne 6. oktobra 1982 v zadevi Alusuisse Italia proti Svetu in Komisiji, 307/81, Recueil, str. 3463, točka 9).

- 52 Treba je opomniti, da naj bi splošni akt posamično zadeval fizično ali pravno osebo samo, če jo prizadene zaradi nekaterih njenih posebnih lastnosti ali dejanskega položaja, ki jo razlikuje v primerjavi z vsako drugo osebo (sodba Sodišča z dne 15. julija 1963 v zadevi Plaumann proti Komisiji, 25/62, Recueil, str. 197, 223, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 27. aprila 1995 v zadevi CCE de Vittel in drugi proti Komisiji, T-12/93, Recueil, str. II-1247, točka 36). Vendar so KNK in njegovi člani, glede PKK in vseh drugih oseb v Skupnosti, prisiljeni spoštovati prepoved, predpisano s spornim sklepom. Dejstvo, da KNK in njegovi člani zaradi svojih političnih stališč čutijo učinke te prepovedi bolj kot ostali, ne povzroči, da so ti individualizirani v primerjavi z vsako drugo osebo v Skupnosti. Dejansko dejstvo, da bi splošni akt lahko imel različne konkretne učinke za različne pravne subjekte, za katere se uporablja, teh subjektov ne razlikuje glede na vse druge zadevne osebe, kadar se ta akt uporabi na podlagi objektivno določenega položaja (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 22. februarja 2000 v zadevi ACAV in drugi proti Svetu, T-138/98, Recueil, str. II-341, točka 66 in navedena sodna praksa).
- 53 Nazadnje tožeci stranki navajata, da naj nobeno drugo pravno sredstvo razen te tožbe ne bi omogočilo izpodbijanja zakonitosti spornega sklepa, kolikor se nanaša na PKK.
- 54 Nujna je ugotovitev, da je ta trditev zmotna. Dejstvo, da naj KNK sam ne bi mogel vložiti ničnostne tožbe zoper sporni sklep, nikakor ne pomeni, da nobena druga oseba, ki je naslovnik tega sklepa ali jo ta sklep neposredno in posamično zadeva, ne bi mogla vložiti take tožbe.
- 55 Glede tega je splošno znano, da je Svet s svojim Sklepom 2004/306/ES z dne 2. aprila 2004 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom zaradi boja proti terorizmu in o razveljavitvi Sklepa 2002/902/ES (UL L 99, str. 28) dodal na sporni seznam KADEK in Kongra-Gel, drugače imenovana kot PKK. S tožbo, vloženo 25. junija 2004, vpisano pod številko T-253/04 (UL C 262, str. 28) je Kongra-Gel predlagal ničnost tega sklepa.

- 56 Ker se KNK ne more sklicevati na dejstvo, da eden od njegovih članov lahko vloži ničnostno tožbo zoper sporni sklep, je treba ugotoviti, da ga ta ne zadeva posamično.
- 57 Posledično je tožba, kakršno je vložil KNK zoper Sklep 2002/460, nedopustna.
- 58 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da je treba tožbo v celoti zavreči kot nedopustno.

Stroški

- 59 Na podlagi člena 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogom Sveta naloži plačilo stroškov.
- 60 Na podlagi člena 87(4) Poslovnika države članice in institucije, ki so posredovale v postopku, nosijo svoje stroške. Združeno Kraljestvo in Komisija nosita torej svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (drugi senat)

sklenilo:

- 1. Tožba se zavrže.**
- 2. Tožeci stranki nosita svoje stroške in stroške Sveta.**
- 3. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska in Komisija nosita svoje stroške.**

V Luxembourggu, 15. februarja 2005.

Sodni tajnik

H. Jung

Predsednik

J. Pirrung

